

Іріцян В.Р., ст. гр. ФКв -10

Науковий керівник:

Ст. викл. кафедри ЕАіФ Лісовенкова І. М.

(Державний ВНЗ «Національний гірничий університет», м. Дніпропетровськ, Україна)

МЕТОДИ РЕГУЛЮВАННЯ СТРУКТУРИ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

Однією з серйозних проблем управління капіталом є встановлення необхідних структурних пропорцій між власною і позиковою частинами. Вони в значній мірі визначають умови ефективного функціонування підприємства і кінцеві результати його діяльності. Шляхом оптимізації співвідношення власного і позикового капіталу забезпечується необхідний рівень рентабельності, стійка фінансова рівновага підприємства в процесі його розвитку, максимізація його ринкової вартості.

Проблеми формування структури капіталу підприємства досліджували як закордонні так і провідні вітчизняні вчені: С. Міллер і Модільяні, які вперше привернули увагу до позикового капіталу. Подальшого розвитку теорія формування структури капіталу набула у роботах Т Бірмана, Ю. Бріггема. Дж. Ван Хорна.

Регулювання структури капіталу на підприємстві потрібно здійснювати у двох напрямках обґрунтування оптимальних пропорцій власного і позикового капіталу залучення необхідних обсягів власного і позикового капіталу для досягнення цільової структури.

Метод оптимізації структури капіталу за критерієм максимізації рівня прогнозованої рентабельності ґрунтується на багатоваріантних розрахунках рівня рентабельності при різній структурі капіталу. Існує декілька методичних підходів щодо оптимізації структури капіталу на основі критерію рентабельності.

Сутність метода регулювання структури капіталу за критерієм мінімізації вартості капіталу полягає в попередній оцінці вартості власного та позикового капіталу за різних умов його залучення, обслуговування та здійснення багатоваріантних розрахунків середньозваженої вартості капіталу. Перевага при формуванні структури капіталу підприємства надається відносній дешевизні того чи іншого джерела ресурсу.

Наступний метод регулювання структури капіталу за критерієм фінансових ризиків пов'язаний із процесом диференційованого вибору джерел фінансування різних складових частин активів підприємства. З цією метою всі активи підприємства поділяються на такі три групи: необоротні активи, постійна частина оборотних активів, змінна частина оборотних активів. На противагу розглянутому вище метод регулювання структури по критерію мінімізації рівня фінансових ризиків підвищує незалежність від зовнішніх джерел фінансування.

Завданням успішного розвитку підприємств виступає якісне управління їх капіталом. При цьому обґрунтування його оптимальної величини відповідно до обсягу структури і змісту виробничої діяльності вибір раціонального способу його нарощування урахування вартості і ризиків забезпечує стійкий розвиток підприємства. Ефективність управління капіталом значною мірою залежить від вибору методів та методичних підходів до оптимізації та формуванні структури капіталу. Ці методи можна диференціювати в залежності від підходу до оптимізації на наступні групи нормативно-коефіцієнтні, однокритеріальні, багатокритеріальні. В плані практичного впровадження та отримання достовірних даних для регулювання структури капіталу найбільш придатними є нормативно-коефіцієнтні методи та багатокритеріальні методи які основані на розрахунку комплексного інтегрального показника.

Список літератури:

- 1.Семенов Г.А. Оптимізація структури капіталу підприємства / Г.А. Семенов, А. В. Пелешко // Держава та регіони. - 2010. - №4. – с.164-169.
2. Квасницька Р.С. Інструментарій та методи оптимізації цільової структури капіталу підприємства / Р.С.Квасницька // Економіст. – 2005. - №5. – С. 72-74.